

- i slijedom toga utvrdi da Komisija treba uračunati plaćanja koja je društvo Westfälische Drahtindustrie GmbH izvršilo Komisiji u razdoblju od 29. lipnja 2011. do 16. lipnja 2015. u visini od 16 400 000 eura, uvećano za dospelje kompenzacijske kamate u ukupnom iznosu od 1 420 610 eura, dakle ukupno 17 820 610 eura, u novčanu kaznu koju je Opći sud samostalno izrekao u predmetu Westfälische Drahtindustrie i dr./Komisija (T-393/10, EU:T:2015:515) s učinkom od 15. srpnja 2015. i da je ta novčana kazna isplatom od 17. listopada 2019. u visini od 18 149 636,24 eura već u cijelosti plaćena;
 - naloži Komisiji plaćanje društvu Westfälische Drahtindustrie GmbH iznosa od 1 633 085,17 eura, uvećano za kompenzacijske kamate od 17. listopada 2019. do potpunog povrata dugovanog iznosa;
 - podredno, ukine pobijanu presudu i naloži Komisiji plaćanje naknade štete svim trima žaliteljima u visini od 12 236 931,69 eura u obliku prijeboja s iznosom od 12 236 931,36 eura koji je društvu Westfälische Drahtindustrie GmbH izrečen Komisijinim dopisom od 2. ožujka 2020. i plaćanje društvu Westfälische Drahtindustrie GmbH preplaćenog iznosa od 1 633 085,17 eura, uvećanog za kompenzacijske kamate od 17. listopada 2019. do potpunog povrata dugovanog iznosa;
 - podredno zahtjevima u prvoj, drugoj i trećoj alineji, vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje;
- i u svakom slučaju
- naloži Komisiji snošenje troškova nastalih u prvostupanjskom i žalbenom postupku.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Žalitelji svoju žalbu temelje na trima žalbenim razlozima:

1. Pobijana presuda povređuje pravo Unije i sadržava proturječno obrazloženje. Točno je da Opći sud također priznaje temeljnu promjenu i zamjenu novčane kazne koju je Komisija u godini 2010./2011. izrekla žaliteljima. Neovisno o nedvosmislenosti protivne izreke i utvrđenja koja je Opći sud usvojio u presudi od 15. srpnja 2015., on u pobijanoj presudi ipak argumentira da Komisijina odluka donesena protupravno u godini 2010./2011. i nerazmjerna novčana kazna koja je u njoj izrečena ostaju neizmijenjene i identične.
2. Opći sud je u pobijanoj presudi zanemario pravne posljedice koje proizlaze iz presude od 15. srpnja 2015. Opći sud je povrijedio načelo da institucije Unije trebaju ispuniti obvezu uklanjanja posljedica, koja je konkretizirana objavom presude od 15. srpnja 2015.
3. Opći sud je pobijanom presudom povrijedio temeljno postupovno pravo žalitelja na djelotvornu pravnu zaštitu u obliku njihova prava na saslušanje. Sve je tužbene razloge odbio s istim obrazloženjem, prema kojem u slučaju novčane kazne koja je izmijenjena presudom od 15. srpnja 2015. nije riječ o novoj novčanoj kazni. Odluka o pravnoj prirodi novčanih kazni u pobijanoj presudi je upitna. Nadalje, između različitih tužbenih razloga ne postoji tako uska veza da ih je opravdano odbiti jednim jednim pravnim argumentom. Naprotiv, Opći je sud trebao provesti pojedinačno i pažljivo ispitivanje svih tužbenih razloga. Nije razvidno da je Opći sud dovoljno obrazložio odbijanje svih tužbenih razloga u pobijanoj presudi.

Žalba koju je 17. veljače 2023. podnio WhatsApp Ireland Ltd protiv rješenja Općeg suda (četvrto prošireno vijeće) od 7. prosinca 2022. u predmetu T-709/21, WhatsApp Ireland/ Europski odbor za zaštitu podataka

(Predmet C-97/23 P)

(2023/C 121/12)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: WhatsApp Ireland Ltd (zastupnici: H.-G. Kamann, *Rechtsanwalt*, F. Louis i A. Vallery, *avocats*, P. Nolan, B. Johnston i C. Monaghan, *Solicitors*, P. Sreenan i D. McGrath, *Senior Counsel*, C. Geoghegan i E. Egan McGrath, *Barrister-at-Law*)

Druga stranka u postupku: Europski odbor za zaštitu podataka (EDPB)

Žalbeni zahtjev

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijano rješenje;
- tužbu u predmetu T-709/21 proglasi dopuštenom;
- vrati predmet Općem sudu na ponovno odlučivanje; i
- naloži drugoj stranci u postupku snošenje troškova žalbenog postupka.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

U prilog svojoj žalbi, društvo WhatsApp ističe dva žalbena razloga.

U okviru svojeg prvog žalbenog razloga društvo WhatsApp tvrdi da je Opći sud pogrešno protumačio pojam „akt koji se može pobijati” i sudske praksu Suda koja se odnosi na članak 263. UFEU-a time što je presudio da je EDPB-ova obvezujuća odluka 1/2021 od 28. srpnja 2021. o sporu između predmetnih nadzornih tijela nastalom zbog nacrtu odluke u vezi s društvom WhatsApp koji je izradio Data Protection Commission (Povjerenstvo za zaštitu podataka, Irska) (u daljnjem tekstu: pobijana odluka) tek pripremni akt. Opći je sud na taj način pogrešno utvrdio da društvo WhatsApp, kao nepovlašteni tužitelj, treba dokazati da pobijana odluka bitno mijenja njegovu pravnu situaciju. Opći sud zatim je pogrešno zaključio da se pobijana odluka izravno ne odnosi na društvo WhatsApp. Usto, pravna analiza Općeg suda pogrešna je. Opći sud trebao je utvrditi da i. pobijana odluka nije tek posredni akt, već se njome utvrđuje konačno stajalište EDPB-a u pogledu pitanja koja su mu upućena na odlučivanje u skladu s člankom 65. Opće uredbe o zaštiti podataka ⁽¹⁾; ii. pobijana odluka imala je pravne učinke na društvo WhatsApp i bitno je promijenila njegovu pravnu situaciju; i iii. pobijana odluka izravno se odnosi na društvo WhatsApp jer njome Povjerenstvu za zaštitu podataka, koje je nadležno za njezinu provedbu, nije dana stvarna diskrecijska ovlast.

U okviru svojeg drugog žalbenog razloga društvo WhatsApp tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava pri tumačenju pojma „obvezujuća odluka” u smislu članka 65. stavka 1. Opće uredbe o zaštiti podataka i načela usklađenog tumačenja i primjene prava Europske unije.

⁽¹⁾ Uredba (EU) 2016/679 Europskog parlamenta i Vijeća od 27. travnja 2016. o zaštiti pojedinaca u vezi s obradom osobnih podataka i o slobodnom kretanju takvih podataka te o stavljanju izvan snage Direktive 95/46/EZ (Opća uredba o zaštiti podataka) (SL 2016., L 119, str. 1. i ispravci SL 2018., L 127, str. 2. i SL 2021., L 74, str. 35.)